

I. В. Ангелко

Національний університет "Львівська політехніка", м. Львів, Україна

ФІСКАЛЬНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Висвітлено основні фінансові аспекти державного регулювання підприємницької діяльності в Україні. Акцентовано увагу на кількісному складі суб'єктів господарювання в розрізі організаційних форм і видів економічної діяльності. Зазначено, що вибір виду економічної діяльності суб'єктом підприємництва залежить від низки критеріїв. Розглянуто деякі критерії класифікації суб'єктів підприємництва за розміром та приналежністю до певної системи оподаткування. Доведено, що чинне вітчизняне законодавство не містить єдиного підходу до класифікації суб'єктів підприємницької діяльності. Визначено, що шляхом формування чітких критеріїв віднесення суб'єктів до певної групи, здійснюється "вплив" на стимулювання чи стримування розвитку тих чи інших галузей економіки, напрямів діяльності підприємств.

Зазначено, що фінансові аспекти державного регулювання підприємницької діяльності в Україні передбачають сплату суб'єктами підприємництва податків, зборів та інших обов'язкових платежів. Наведено основні види податків, зборів та обов'язкових платежів, які сплачують суб'єкти підприємництва перебуваючи на загальній та спрощеній системі оподаткування. Акцентовано увагу на зв'язку фінансового регулювання підприємницької діяльності із регулятивною функцією податків. Охарактеризовано суть регулятивної функції податків через призму висвітлення основних форм та способів її реалізації.

Узагальнено, що фінансові аспекти державного регулювання підприємницької діяльності мають одне із пріоритетних значень, адже безпосередньо впливають на рішення суб'єкта щодо вибору форми та виду здійснення ним діяльності. Визначено, що сьогодні важливого значення набуває питання розроблення системи податкового стимулювання підприємницької діяльності, яка б дала змогу суб'єктам підприємництва активно розвиватися. Адже в умовах повномасштабної війни Росії проти України, роль та місце підприємництва у структурі національної економіки не тільки посилюються, а є необхідними та важливими.

Ключові слова: підприємницька діяльність; суб'єкти підприємницької діяльності; державне регулювання; фінансові механізми.

Вступ

В сучасних умовах господарювання головною складовою ефективного розвитку економіки країни виступає підприємницька діяльність. Саме підприємницька діяльність є тим потужним двигуном, завдяки якому відбувається врегулювання низки ринкових ситуацій, зокрема, пов'язаних із зайнятістю та безробіттям, добробутом населення, розвитком конкурентного середовища, освоєнням нових ринків виробництва та збуту. Роль підприємницької діяльності настільки важлива, що вона сама актуалізує питання постійного моніторингу показників її динаміки та розвитку. Здійснення останнього можливе лише за умов сприятливого зовнішнього середовища, складовою якого, безумовно, виступає держава, на яку покладається роль регулювання підприємницької діяльності.

Як відомо, здійснення державного регулювання підприємницької діяльності визначається цілями економічної політики, спрямованої на досягнення сталого розвитку держави та її регіонів, забезпечення постійного

зростання показників, що характеризують рівень добробуту та якості життя населення країни. Саме ж державне регулювання підприємницької діяльності – це система правових, організаційних та регуляторно-контрольних заходів держави, спрямованих на створення сприятливого підприємницького середовища та управління державним сектором для забезпечення ефективності та конкурентоспроможності національної економіки.

Варто зазначити, що важливим інструментом механізму державного регулювання підприємницької діяльності, який безпосередньо впливає на прийняття рішення суб'єктом щодо форм і методів здійснення підприємницької діяльності, є фінансова складова.

Метою дослідження є висвітлення фінансових аспектів державного регулювання підприємницької діяльності та особливостей їх застосування суб'єктами підприємництва за сучасних умов господарювання. Предметом дослідження є окремі складові фінансової політики з питань здійснення підприємницької діяльності в Україні.

Інформація про авторів:

Ангелко Ірина Володимирівна, канд. екон. наук, доцент. Email: iryna.anhelko@gmail.com;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2098-9170>

Цитування за ДСТУ: Ангелко І. В. Фінансові аспекти державного регулювання підприємницької діяльності в Україні.

Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 4(73). Львів: НЛТУ України, 2022. С. 35–39.

Citation APA: Anhelko, I. V. (2022). Fiscal aspects of state regulation entrepreneurial activity in Ukraine. *Efficiency of public administration*, 4(73), 35–39. <https://doi.org/10.36930/507305>

Методи та інформаційна база дослідження

Для досягнення поставленої мети дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи пізнання. Зокрема, у роботі застосовано методи аналізу і синтезу, групування, порівняння та узагальнення, прийоми табличного та графічного відображення результатів дослідження.

Інформаційною базою дослідження є нормативно-правові акти, праці вітчизняних вчених, дані вітчизняних організацій і періодичних видань.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Питання державного регулювання підприємницької діяльності досліджено у працях багатьох вітчизняних і зарубіжних учених, зокрема: О. Бавика [2], В. Бакуменка, О. Барановського, А. Бачинського [3], Л. Безугли [4], С. Брю, З. Варналія [5], Т. Васильціва, В. Гейця, Т. Ковальчука, І. Комарницького, К. Макконела, О. Машкова, П. Надолішнього та ін. Автори всебічно досліджували теоретичні засади формування механізму державного регулювання підприємницької діяльності, його складові, практичні аспекти розвитку та реалізації. Зокрема, О. Бавико досліджує механізм державного регулювання підприємницької діяльності через призму формування його узагальненої структурно-функціональної моделі. На думку вченого, комплексна модель державного регулювання підприємництва охоплює сукупність функціональних підсистем фінансового, стимуляційного, підтримувального, організаційно-правового та контролювального впливу [2]. А. Бачинський та Л. Безугла здійснюють дослідження основних принципів, методів та інструментів механізму державного регулювання підприємницької діяльності [3, 4]. Значну увагу Л. Безугла приділяє значенню системи державної підтримки в підприємницькій діяльності та визначенню складових механізму державного регулювання малого та середнього бізнесу [4]. Державну підтримку малого та середнього підприємництва висвітлено також у працях З. Варналія та ін. [5, 6]. М. Романюк, П. Колісніченко, Л. Ткачик, Т. Загорельська та ін. досліджують окремі аспекти податкового регулювання та стимулювання підприємницької діяльності в Україні [6, 11, 12, 13, 14].

Незважаючи на значні напрацювання учених з питань державного регулювання підприємницької дія-

льності, дослідження в цьому руслі не можна на сьогодні вважати вичерпаними.

Актуальним залишається питання дослідження окремих складових механізму державного регулювання підприємницької діяльності та їх впливу на розвиток останньої.

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням одержаних результатів

Становлення та розвиток ринкової системи в Україні пов'язані зі зростанням підприємницької активності суб'єктів господарювання у всіх сферах економіки. За офіційними даними, сьогодні в Україні налічується близько 2 млн суб'єктів підприємницької діяльності (рисунок). Значну частину їх кількісного складу формують фізичні особи-підприємці (ФОП). Частка останніх у загальній структурі діючих суб'єктів підприємницької діяльності становить трохи більше 80 % (у 2021 р. – 81,0 %, у 2020 р. – 81,1 %, у 2019 р. – 80,4 %).

Як відомо, більшість суб'єктів підприємницької діяльності функціонує у сферах оптової та роздрібної торгівлі, ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів. Даними видами економічної діяльності займається близько 40 % (777 419 одиниць) усіх діючих суб'єктів підприємництва (табл. 1). Із зазначеного числа суб'єктів, зайнятих цими видами економічної діяльності, вагома частина (680 381 одиниць (87,5 %)) припадає на фізичних осіб-підприємців.

Доцільно зауважити, що значна частина ФОП задіяна також у сферах інформації та телекомунікації (267 757 одиниць), професійної, наукової та технічної діяльності (113 654 одиниць). Загалом на зазначені сфери економічної діяльності припадає 21,8 % усіх діючих суб'єктів підприємництва (див. табл. 1).

Орієнтованість та кількісний склад суб'єктів господарювання, у межах певного виду економічної діяльності, залежать насамперед від організаційної форми суб'єкта підприємницької діяльності (юридична особа (підприємство) чи фізична особа-підприємець), його системи оподаткування, а також приналежності до суб'єктів великого, середнього, малого чи мікропідприємництва [1, с. 33-34].

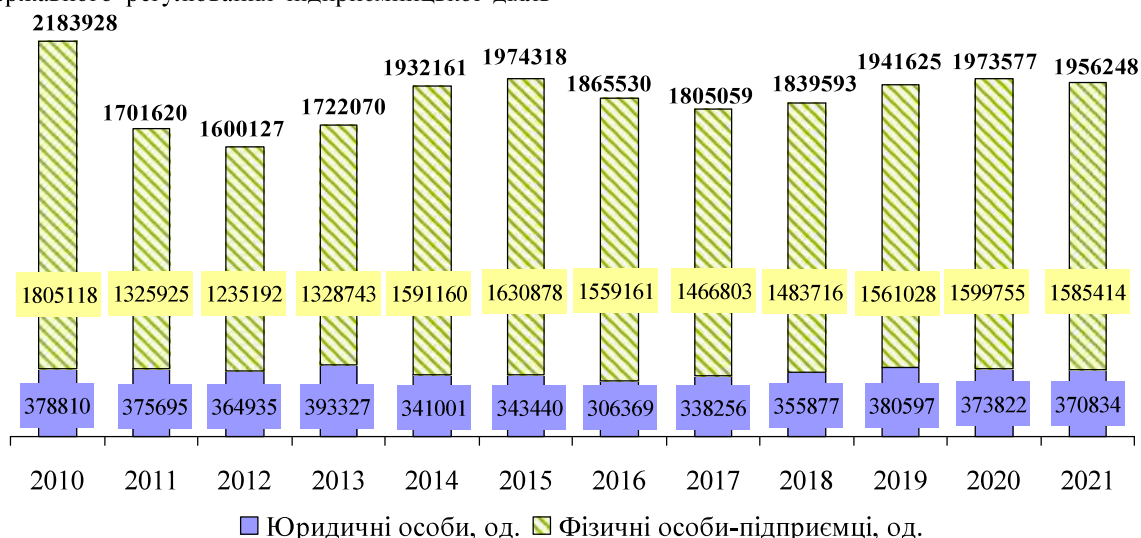

Рисунок. Кількість суб'єктів підприємницької діяльності в Україні у 2010-2021 роках, одиниць*

Джерело: * авторська розробка за [10].

Табл. 1. Розподіл суб'єктів підприємництва за видами економічної діяльності у 2021 році*

Вид економічної діяльності	Всього		З них:			
	одиниць	%	підприємств		фізичних осіб-підприємців	
			одиниць	%	одиниць	%
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів	777 419	39,74	97 038	4,96	680 381	34,78
Інформація та телекомунікації	284 141	14,53	16 384	0,84	267 757	13,69
Професійна, наукова та технічна діяльність	143 210	7,32	29 556	1,51	113 654	5,81
Промисловість	121 787	6,23	49 059	2,51	72 728	3,72
Транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність	94 633	4,84	17 619	0,90	77 014	3,94
Операції з нерухомим майном	94 342	4,82	36 093	1,85	58 249	2,97
Сільське, лісове та рибне господарство	70 803	3,62	47 753	2,44	23 050	1,18
Тимчасове розміщування й організація харчування	69 775	3,56	7 560	0,38	62 215	3,18
Будівництво	56 627	2,89	31 500	1,61	25 127	1,28
Діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування	54 153	2,77	18 587	0,95	35 566	1,82
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	34 574	1,77	7 569	0,39	27 005	1,38
Надання інших видів послуг	154 784	7,91	12 116	0,62	142 668	7,29
Всього	1 956 248	100,0	370 834	19,0	1 585 414	81,0

Джерело: * авторська розроблення за [10].

Табл. 2. Порівняльна характеристика критеріїв класифікації суб'єктів підприємництва в розрізі різних законодавчих актів України*

Суб'єкти підприємництва	Критерії визначення відповідно до Господарського кодексу України	Критерії визначення відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні"
Суб'єкти мікро-підприємництва	фізичні та юридичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом НБУ	підприємства, показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передувє звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів – до 350 тисяч євро включно; - чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – до 700 тисяч євро включно; - середня кількість працівників – до 10 осіб включно.
Суб'єкти макро-підприємництва	фізичні та юридичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом НБУ	підприємства, які не відповідають критеріям для мікропідприємств та показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передувє звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів – до 4 мільйонів євро включно; - чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – до 8 мільйонів євро включно; - середня кількість працівників – до 50 осіб
Суб'єкти середнього підприємництва	інші суб'єкти господарювання, які не належать до суб'єктів малого, в т.ч. мікропідприємництва та великого підприємництва	підприємства, які не відповідають критеріям для малих підприємств та показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передувє звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів – до 20 мільйонів євро включно; - чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – до 40 мільйонів євро включно; - середня кількість працівників – до 250 осіб включно.
Суб'єкти великого підприємництва	юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) перевищує 250 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом НБУ	підприємства, які не відповідають критеріям для середніх підприємств та показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передувє звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів – понад 20 мільйонів євро; - чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – понад 40 мільйонів євро; - середня кількість працівників – понад 250 осіб

Джерело: * авторська розробка за [7, 8].

Варто зазначити, що в процесі визначення приналежності суб'єкта підприємництва до відповідної групи, виникають певні труднощі, адже чинне українське законодавство не містить єдиного підходу до класифікації суб'єктів підприємництва на малі, середні та великі. Критерії, які наведено у нормативно-правових актах України, містять певні суперечності та неузгодженості (табл. 2).

Відмінні від наведених критеріїв класифікації суб'єктів підприємництва (див. табл. 2), при визначенні умов використання певної системи оподаткування,

встановлює й Податковий кодекс України [9]. Власне вибір системи оподаткування залежить від організаційно-правової форми суб'єкта господарювання (підприємство чи ФОП) та можливостей дотримання ним певних критеріїв (умов) у процесі здійснення господарської діяльності.

Згідно із чинним законодавством, сьогодні в Україні існує дві системи оподаткування – загальна та спрощена. Остання містить чіткі обмеження щодо можливостей вибору (табл. 3).

Табл. 3. Критерії перебування на спрощеній системі оподаткування*

Критерії	I група – фізичні особи-підприємці	II група – фізичні особи-підприємці	III група – фізичні особи-підприємці та юридичні особи (підприємства)	IV група – сільсько-господарські товаровиробники
Обмеження за обсягом доходу	≤167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року	≤834 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року	≤1167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року	Для юридичних осіб – частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) період = або >75 %
Кількість працівників	0	≤10	необмежена	для ФОП – 0
Дозволені види діяльності	- роздрібний продаж на ринках з торгових місць; - надання послуг населенню за зг. п. 291.7 ПКУ	- послуги платникам єдиного податку; - послуги населенню; - виробництво та/або продаж товарів; - діяльність у сфері ресторанного господарства, крім заборонених у пп. 291.4, 291.5 ПКУ	всі, окрім тих, які є у переліку заборонених зг. п. 291.5 ПКУ	виращування, відгодовування сільськогосподарської продукції, збирання, вилов, переробка такої власновирощеної або відгодованої продукції та її продаж

Джерело: * авторська розробка за [9].

Враховуючи наведені критерії та їх характеристики, очевидно, що спрощена система оподаткування, обліку та звітності стосується виключно суб'єктів мікропідприємництва. Малі та середні підприємства не можуть скористатися цією системою через те, що вони не відповідають критеріям, встановленим Податковим кодексом України.

Разом з тим, доцільно зазначити, що шляхом формування чітких критеріїв віднесення суб'єктів до певної групи, здійснюється "вплив" на стимулювання чи стримування розвитку тих чи інших галузей економіки, напрямів діяльності підприємств.

Загалом фінансові аспекти державного регулювання підприємницької діяльності в Україні передбачають сплату суб'єктами підприємництва податків, зборів та інших обов'язкових платежів. Так, відповідно до чинного законодавства України суб'єкти підприємницької діяльності, які перебувають на загальній системі оподаткування, сплачують [9]:

- податок на прибуток підприємств (18 % від чистого прибутку);
- податок на додану вартість (основна ставка ПДВ – 20 %);
- єдиний соціальний внесок із заробітної плати або іншого доходу, нарахованому застрахованій особі (основна ставка – 22 %);
- акцизний збір (у разі виробництва та/або продажу підакцизних товарів);
- екологічний податок;
- мито;
- інші податки та збори, відповідно до законодавства України.

Як відомо, загальна система найскладніша у веденні бухгалтерського і податкового обліку, має безліч спірних питань, прогалин, не вирішених на законодавчому рівні.

Перебуваючи на спрощеній системі оподаткування суб'єкти підприємницької діяльності сплачують [9]:

- єдиний податок (I група – не більше 10 % від прожиткового мінімуму для працездатних осіб; II група – 20 % від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої станом на 01 січня звітного року; III група – 3 % від доходу (платник ПДВ) або 5 % від доходу (неплатник ПДВ), на період дії воєнного стану – 2 % від доходу без обмежень щодо обсягу доходу на рік; IV група – єдиний податок визначений на основі нормативної грошової оцінки одного гектара сільськогосподарських угідь, з урахуванням коефіцієнта індексації станом на 01 січня звітного року);

- єдиний соціальний внесок "за себе" та у разі наявності найманих працівників – із заробітної плати або іншого доходу, нарахованому застрахованій особі (основна ставка – 22 %);
- інші податки та збори, відповідно до законодавства України.

Необхідно зазначити, що фінансові аспекти державного регулювання підприємницької діяльності нерозривно пов'язані з регулятивною функцією податків.

Як показує вітчизняна практика, найефективнішим способом податкового регулювання є надання податкових пільг. Останні визначаються законодавством по кожному податку і є частиною загальнодержавної податкової політики [14, с. 107-108]. Використання податкових пільг дає змогу суб'єкту підприємницької діяльності скоротити свої податкові платежі.

Загалом надання податкових пільг здійснюється на основі різних принципів (цільового спрямування, економічності, законодавчого затвердження, рівномірності надання, добровільного характеру застосування) та у певних формах. Останні можуть проявлятися у:

- податковому вирахуванні (знижці), що зменшує базу оподаткування до нарахування податку;
- зменшенні податкового зобов'язання після нарахування податку;
- встановленні зниженої ставки податку;
- звільненні від сплати податку.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Підсумовуючи варто зазначити, що фінансові аспекти державного регулювання підприємницької діяльності мають одне із пріоритетних значень, адже безпосередньо впливають на рішення суб'єкта щодо вибору форми та виду здійснення ним діяльності, а отже – і на стан наповнення місцевих і державного бюджетів.

На сьогодні головним завданням в аспекті фінансової політики держави є розроблення і реалізація такої системи податкового стимулювання підприємницької діяльності, яка б дала змогу суб'єктам підприємництва активно розвиватися. Адже саме на них покладено визначальну роль у підтримці і відновленні національної економіки України у післявоєнний період. Завдяки ефективному розвитку суб'єктів підприємницької діяльності у найкоротший період можна буде досягти великої кількості робочих місць та наростити обсяги виробництва, що однозначно позитивно вплине на економічний розвиток країни загалом.

Список використаної літератури

1. Ангелко, І. В. (2022). Показники та чинники розвитку підприємництва в Україні. *Modeling the development of the economic systems*, 3(306), 32-38.
2. Бавико, О. Є. (2017). Необхідність державного регулювання підприємництва та механізми його здійснення. *Ефективна економіка*, 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5985>
3. Бачинський, А. Я. (2018). Механізми державного регулювання підприємницької діяльності в Україні. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: *Державне управління*, 2, 29(68), 52-55.
4. Безугла, А. С. (2011). Механізми державного регулювання підприємницької діяльності в Україні. Інвестиції: практика та досвід, 6, 89-92.
5. Варналій, З. С. (2008). *Мале підприємництво: основи теорії і практики*. 4-ге вид., стер. Київ: Т-во "Знання", КОО, 302.
6. Варналій, З., Романюк, М., & Білик, Р. (2018). Податкове стимулювання розвитку малого та середнього підприємництва в Україні. *Формування ринкової економіки в Україні*, 40(1), 52-59.
7. Верховна рада України (2022). Господарський кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#n380>
8. Верховна Рада України. (2022). Закон України Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>
9. Верховна Рада України. (2022). Податковий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17?find=1&text>
10. Державна служба статистики України. (2021). Кількість діючих суб'єктів господарювання за видами економічної діяльності (2010-2021). URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/>
11. Загорельська, Т. Ю., Ступнікер, Г. Л., & Крутиков, К. М. (2018). Особливості податкового регулювання підприємницької діяльності в Україні. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*, 6(17), 189-193.
12. Колісниченко, П. Т. (2014). Податкові важелі державного регулювання підприємницької діяльності. *Ефективна економіка*, 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3376>
13. Луцик, А. І., & Гугул, Р. Я. (2018). Податкове регулювання розвитку національного виробництва. *Економічний аналіз*, 3(28), 259-264.
14. Ткачик, Л. П. (2015). Особливості застосування методів та способів податкового регулювання підприємницької діяльності. *Scientific Bulletin of UNFU*, 25(7), 106-112.

I. V. Anhelko

"Lviv Polytechnic" National University, Lviv, Ukraine

FISCAL ASPECTS OF STATE REGULATION ENTREPRENEURIAL ACTIVITY IN UKRAINE

Introduction. In the current economic conditions, the role of entrepreneurial activity is emphasized. Effective implementation of entrepreneurial activity is possible only under the conditions of a favorable external environment, a component of which is definitely the state, which is entrusted with the role of regulating entrepreneurial activity.

An important tool of the mechanism of state regulation of business activity, which directly affects the subject's decision-making regarding the forms and methods of business activity, is the fiscal component.

Materials and Methods. To achieve the goal of the research, general scientific and special methods of cognition were used. The work uses the methods of analysis and synthesis, grouping, comparison and generalization, tabular and graphical display of research results.

Analysis of Literary Sources. The work of many domestic and foreign scientists is devoted to the study of state regulation of entrepreneurial activity. The authors comprehensively researched the theoretical foundations of the formation of the mechanism of state regulation of entrepreneurial activity, its components, practical aspects of development and implementation.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. Despite the significant achievements of scientists on the issues of state regulation of entrepreneurial activity, research in this direction cannot be considered exhausted today.

The purpose of the article is to highlight the fiscal aspects of state regulation of business activity and the features of their application by business entities in modern economic conditions.

Results. Today, there are about 2 million business entities in Ukraine. A significant part of their quantitative composition is formed by natural persons-entrepreneurs. The main type of activity for most business entities is wholesale and retail trade; repair of motor vehicles and motorcycles.

The orientation and quantitative composition of economic entities, within a certain type of economic activity, depend primarily on the organizational form of the entity of entrepreneurial activity, its taxation system, as well as belonging to the entities of large, medium, small or microenterprises.

Discussion. According to the current legislation, today there are two taxation systems in Ukraine – general and simplified. The latter contains clear restrictions on the possibilities of choice. By forming clear criteria for assigning subjects to a certain group, "influence" is exerted on stimulating or restraining the development of certain branches of the economy, areas of enterprise activity.

Conclusion. Summing up, it should be noted that the fiscal aspects of state regulation of business activity have one of the priority values, because they directly influence the subject's decision regarding the choice of form and type of activity.

Today, the main task in terms of the fiscal policy of the state is the development and implementation of such a system of tax incentives for business activity that would allow business entities to actively develop. After all, it is they who play a decisive role in supporting and restoring the national economy of Ukraine in the post-war period.

Keywords: entrepreneurial activity; subjects of entrepreneurial activity; state regulation; fiscal mechanisms.